

AVTALSRÄTT

Skenhandlingar, förfalskningar & vilseledande

- 2020 - Bank ansågs ha visat att bank-ID som hade använts inte var kapat och att låntagare därmed var återbetalningsskyldig; Bl.a. om bevisbördan för att digital signatur/bank-ID har använts obehörigen och betydelsen av tidigare avbetalningar.
- 2019 - Kreditföretag ansågs ej ha visat att låntagaren själv hade använt sitt Bank-ID för att signera ett låneavtal; Bl.a. om beviskravet för att annan person olovligen har använt personlig elektronisk signatur.
- 2019 - Prövningen av ett enskilt anspråk i anledning av brott när åtalet har ogillats. Även frågor om bevisbördan och beviskrav när det har invänts att underskriften på ett avtal är förfalskad
- 2018 - Köpare av husbil ansågs ha visat att fel förelåg på sådant sätt som berättigade till ersättning för följdförlust i form av utebliven semester; Bl.a. om konsumenters rätt till ersättning vid avtalsbrott för icke helt obetydlig följdförlust.
- 2017 - En elektronisk låneförbindelse har undertecknats genom en avancerad elektronisk underskrift. Innehavaren av underskriften har invänt att denna använts obehörigen av någon annan. Det har ansetts att långivaren måste visa att det är den påstådda avancerade elektroniska underskriften som har använts. Om så sker måste innehavaren av underskriften göra antagligt att användandet av underskriften skett obehörigen.
- 2017 - Borgenär ansågs ha visat att borgensman enligt skriftlig förbindelse också var verklig låntagare, Bl.a. om bedömning av verklig avtalspart, upprättande av handling för skens skull och jämkning enligt 36 § avtalslagen.
- 2017 - Part ansågs inte ha visat att entreprenadavtal upprättats för skens skull med hänvisning till att en viss partskonstellation var nödvändig för att få banklån och byggförsäkring beviljade; Bl.a. om betydelsen av

låneupplägg, vilket bolag som sedan fakturerats och parternas agerande som kan tyda på vilket bolag som var reell avtalspart.

- 2017 - [Förlikt i HovR], TR; Bl.a. om vem som är verklig ägare under tiden för köp i kommission (här av bostadsrätt) och bevisbördan för bulvanavtal.
- 2016 - Skuldebrev i samband med aktieköp vid import av silke ansågs inte ha tillkommit genom svikligt förfarande, inte varande i strid mot tro och heder och ansågs därför giltigt; Bl.a. om bakomliggande presumtion för fordringsförhållande som blir följden av äkta skuldebrev, samt betydelsen av att visst avtal ingåtts under motpartens försäkran att det var ett skenavtal.
- 2016 - Investerare ansågs ej ha visat att samarbetspartner uppsåtligen hade lämnat vilseledande information, varför ersättningsskyldighet för ren förmögenhetsskada pga. brottslig gärning inte förelåg.
- 2016 - Borgenär ansågs ej ha visat att överföring till mellanman var lån; Bl.a. om olika bedömningar vid placering av bevisbördan för påstående om bindande låneavtal, respektive för påstående om att viss överföring utgör gåva, samt om huvudregeln vid placering av bevisbördan för förfalskad namnteckning på skuldebrev.
- 2016 - Skuldebrev ansågs ha visst bevisvärde för påstått fordringsförhållande; Om bl.a. betydelsen av utlåtande från SKL, bevisvärdet av banköverföringar samt parternas skriftväxling.
- 2016 - Vid påstående om innehållsförfalskning av gåvobrev har gåvogivaren ansetts ha bevisbördan för att handlingens text har ändrats efter undertecknandet och sålunda inte gett uttryck för någon gåvoavsikt. Beviskravet har utformats så att gåvogivaren ska göra detta övervägande sannolikt. Även fråga om ocker (Rättsfall: NJA 1992 s. 263; NJA 1976 s. 667; RH 2013:16; RH 2009:49; RH 2003:43; och SvJT 1924 s. 65).
- 2016 - En person har lämnat falska bud vid försäljning av en bostadsrätt vilket påverkat det pris som köparna har betalat för bostadsrätten. Handlandet har utgjort ett vilseledande som medfört skada och vinning. Förutsättningarna för ansvar för bedrägeri har därmed varit uppfyllda. Även fråga om skadeståndsberäkningen. (Rättsfall: NJA 1982 s. 863).

- 2015 - Om bevisbördan för äkta underskrift på borgensåtagande.
- 2015 - Fastighetsägare ansågs ej ha visat att skuldebrev var falskt.
- 2015 - I ett fordringsmål har gäldenären invänt att namnteckningen på ett åberopat fordringsbevis är förfalskad. Hovrätten har betraktat frågan om namnteckningens äkthet som ett processuellt rättsfaktum i en särskild bevisbörderegler, där ett äkta fordringsbevis utlöser en presumtion för att det finns ett lån. För att presumtionen ska utlösas har det ansetts ankomma på borgenären att göra gäldenärens undertecknande övervägande sannolikt (jfr. NJA 1975 s. 577; NJA 1976 s. 667; NJA 1992 s. 263; RH 2003:43; RH 2013:16; RH 2014:27).
- 2014 - Vid en invändning i ett fordringsmål om att gäldenärens underskrift är förfalskad har den som påstår att namnteckningen är äkta i regel bevisbördan för detta. Denna huvudregel har ansetts gälla i ett mål avseende ersättning för ett telefonabonnemang (Rättsfall: NJA 1976 s. 667; 1992 s. 263; 2008 s. 890; 2009 s. 244; Svea hovrätts dom den 16 november 2011 i mål nr T 6836-10; Svea hovrätts dom den 2 januari 2012 i mål nr T 6564-11).
- 2013 - Aktieköpare ansågs ej ha visat att säljare lämnat så pass felaktiga garantier om kundfordringar och leverantörsskulder att agerandet har varit grovt vårdslöst eller i strid mot tro och heder, varför reklamation först efter 18 månader har gjorts för sent.
- 2012 - Två personer har undertecknat ett kontrakt avseende ett kreditköp av en båt som skulle levereras av annan än säljaren. Enligt en på framsidan förtryckt bestämmelse godkände köparen leveransen av båten, och enligt de förtryckta bestämmelserna på baksidan förbehöll sig säljaren äganderätten till båten. Frågor om köparnas ansvar mot säljaren för leveransuppgiften, sedan det visat sig att båten inte hade levererats.
- 2012 - Bevisbörda och beviskrav i mål där svaranden gjort invändning om att namnteckningen på ett skuldebrev har förfalskats (Rättsfall: NJA 1992 s. 263; NJA 1976 s. 667; NJA 2008 s. 890; NJA 2009 s. 244).
- 2012 - Reversavtal i samband med finansiering samt ett flertal transaktioner fram och åter till bilfirma ansågs ej förfalskat; Om bl.a. kravet på borgenär att styrka sin fordran, relativt lågt beviskrav för gäldenär som invänder att

namnteckning är förfalskad samt innebörden av vid olika tidpunkter överförda belopp.

- 2012 - Gåvobrev ansågs vara falskt vilket medförde upphävd lagfart; Om bl.a. att beviskravet för att namnteckning blivit förfalskad är sannolikt eller i vart fall ska göras antagligt, bevisvärdet av utlåtande från SKL samt dröjsmål med bevittnande av gåvobrevet efter påstått undertecknande.
- 2009 - I mål mot A med krav på att denne såsom registrerad ägare till en bil skall utge trafikförsäkringsavgift har A invänt att han inte är ägare till bilen och att hans namnteckning förfalskats på anmälan om ägarbyte. Försäkringsplikten har ansetts åvila A när han inte gjort sitt påstående sannolikt (Rättsfall: NJA 1986 s. 758).
- 2009 - Genom en uppgift i ett hyresavtal får hyresvärden anses ha utfäst att lägenhetens yta uppgår till cirka 57 kvm. Med hänsyn bl.a. till lägenhetens storlek har en avvikelse om 5 kvm ansetts alltför stor för att rymmas inom begreppet cirka. Lägenhetens yta avvek därmed från vad som kunde anses utfäst och hyresgästen var berättigad till ersättning för den skada denne drabbats av på grund av avtalsbrottet. - Hyresgästen har ansetts berättigad till avkastningsränta på utdömda belopp (Rättsfall: NJA 2002 s. 477; NJA 1988 s. 457).
- 2009 - I mål om klander av bodelning har den ena maken åberopat ett äktenskapsförord till stöd för att bodelning inte ska ske. Han har, när den andra maken bestritt handlingens äkthet, ansetts ha bevisbördan för att äktenskapsförordet är äkta. För att uppnå beviskravet har han haft att göra övervägande sannolikt att den andra maken undertecknat äktenskapsförordet (jfr. rättsfall: NJA 1976 s. 667; NJA 1992 s. 263; RH 1992:72; RH 1996:73).
- 2002 - Fråga om skadeståndsskyldighet på grund av oredligt förfarande vid kreditköp (Jfr NJA 1947 s. 612, 1960 s. 529 och 1983 s. 441)
- 1992 - I mål om fordran på grund av inköp med användande av kontokort har kontokortsinnehavaren invänt att de av kontokortsföretaget åberopade inköpsnotorna var falska. Det har ansetts åvila kontokortsinnehavaren att göra åtminstone antagligt att det förelåg en förfalskning, underskrifts- eller innehållsförfalskning. Om detta krav uppfyllts fordras för bifall till

kontokortsföretagets talan att det visar att inköpsnotan är äkta (jfr 1976 s 667).

- 1982 - Fråga om skadeståndsskyldighet på grund av oredligt förfarande vid kreditköp (Jfr NJA 1947 s. 612, 1960 s. 529 och 1983 s. 441).
- 1982 - Fråga i mål angående bedrägeribrott om skada uppkommit vid fullgörande av avtal.
- 1976 - I mål om försträckning åberopas till stöd för krav på betalning skriftlig handling och invändes mot kravet att handlingens underskrift ej är äkta. Frågor angående bevisbördan (jfr. RH 2003:43).